

РЕШЕНИЕ

№ 6682

гр. София, 10.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65 състав, в публично заседание на 09.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **9196** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145- чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 45в, ал. 5 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на А. А. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., чрез адв. Я., срещу решение № РПЗТ-30 от 13.09.2022 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ - МС), с което, на основание чл.45в, ал.1, вр. чл.45б, ал.1, т.3 ЗУБ, е настанен в помещение от затворен тип до отпадане на основанието или до окончателно приключване на производството за предоставяне на международна закрила.

Жалбоподателят счита, че обжалваното решение е незаконосъобразно поради неправилно приложение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. По-подробни съображения излага в представена писмена защита, в която излага доводи за немотивираност на оспорвания административен акт. Моли съда да отмени решение № РПЗТ-30 от 13.09.2022 г. на председателя на ДАБ - МС.

Ответникът – председател на Държавната агенция за бежанците при МС, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и излага доводи за законосъобразност на обжалваното решение. Моли съда да отхвърли жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на оспорването.

Административен Съд С. – град, I отделение, 65 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и становището на ответника и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира следното от фактическа и правна страна:

Не е спорно по делото, че А. А. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., е подал молба за предоставяне на международна закрила с вх. № РД09-3330/12.09.2022г. по описа на РПЦ – [населено място] и на същата дата е регистриран като лице, търсещо закрила в Република България. Личните му данни са установени въз основа на подписана от него декларация по чл.30, ал.1, т.3 от ЗУБ.

В хода на административното производство по предоставяне на международна закрила, в отговор на писмо рег. № УП21385/19.07.2022г. на ДАБ - МС, е постъпило писмо рег. № М-17476 от 01.09./2022г. по описа на ДАНС и рег. № УП21385/02.09.2022г. по описа на ДАБ – МС, с което директорът на специализирана дирекция „М“ – ДАНС уведомява председателя на ДАБ – МС, че ДАНС разполага с информация, отразена в справка рег. № RB202001-001-03/Т-6-4713/24.08.2022г., според която лицето, регистрирано в РПЦ – С., ПМСЗ – О. купел към ДАБ – МС с вх. № РД 09-2080/24.06.2022г. като А. А. А., [дата на раждане] в С., представлява заплаха за националната сигурност и ДАНС възразява да му бъде предоставена закрила в Република България.

Като се е позовал на разпоредбата на чл. 41, а л.1, т.3 от Закона за Държавната агенция „Национална сигурност“ (ЗДАНС), според който ДАНС осъществява контролна дейност във връзка с пребиваването на чужденци в Република България, като дава становище по молби за предоставяне на убежище, статут на бежанец, хуманитарен статут и временна закрила по ЗУБ, както и на това, че преценката дали кандидатът за международна закрила представлява заплаха за националната сигурност е изключително правомощие на ДАНС, а председателят на ДАБ – МС, на основание чл. 45б, ал.1 вр. с чл. 45б, ал.1, т.3 от ЗУБ, е издал обжалваното решение № РПЗТ-30 от 13.09.2022г., с което А. А. А. е настанен в помещение от затворен тип до отпадане на основанието или до окончателно приключване на производството за предоставяне на международна закрила. За да постанови решението административният орган е приел, че настаняването на чужденеца на външен адрес или в регистрационно-приемателен център от отворен тип е нецелесъобразно, поради получената информация, че представлява заплаха за националната сигурност.

Като доказателства по делото е приета административната преписка по издаване на оспорения акт, както и представени писмени доказателства от ДАНС, свързани с даденото становище.

Оспореното решение е връчено на чужденеца на 13.09.2022 г. и той е запознат с него на език, който разбира. Жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство, е изпратена по пощата на 26.09.2022г. - подадена е в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, вр. чл. 45в, ал. 5 ЗУБ, от надлежна страна – адресат на оспорвания индивидуалния административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 45в, ал. 1-3 ЗУБ чужденец, търсещ международна закрила, се настанява в център от затворен тип с мотивирано решение на председателя на Държавната агенция за бежанците, след преценка за принадлежността на чужденеца към уязвима група. Решението по ал. 1 се издава в писмена форма и съдържа фактическите и правните основания за настаняването, реда и срока за обжалване, както и

възможността за предоставяне на безплатна правна помощ и представителство.

Оспореното решение е постановено от компетентен административен орган – председателя на ДАБ – МС, съгласно чл. 45в, ал. 1 ЗУБ. Мотивирано е от фактическа и правна страна съобразно чл. 45в, ал. 3 ЗУБ. Противно на защитната теза на жалбоподателя, в акта са посочени фактическите и правни основания за издаването му по чл. 45б, ал. 1, т. 3 ЗУБ, без да съществува изрично законово изискване за посочване на отделни, конкретни действия, с които лицето представлява заплаха за националната сигурност и за обществения ред, още повече, че в случая тези данни представляват класифицирана информация.

Съгласно чл. 45б, ал. 1, т. 3 ЗУБ, когато не може да бъде ефективно приложена мярката по чл. 45а и след преценка на обстоятелствата в конкретния случай, чужденец, търсещ международна закрила, може да бъде настанен временно и за възможно най-кратък срок в център от затворен тип, когато това се налага с цел защита на националната сигурност или обществения ред.

По силата на чл. 2, ал. 1 от ЗДАНС Агенцията е специализиран орган към Министерския съвет за изпълнение на политиката по защита на националната сигурност. Съгласно чл. 6, ал. 8 ЗДАНС в правомощията на Агенцията попада осъществяването на контролна дейност във връзка с пребиваването на чужденци в Република България. Част от тази контролна дейност е даването на становища по по ЗУБ съгласно чл. 41, ал. 1, т. 1 ЗДАНС. Тя извършва дейности за защита на националната сигурност от посегателства, насочени срещу националните интереси, независимостта и суверенитета на Република България, териториалната цялост, основните права и свободи на гражданите, демократичното функциониране на държавата и гражданските институции и установения в страната конституционен ред, вкл. свързани с международен тероризъм и екстремизъм, както и финансирането им (чл. 4, ал. 1, т. 11 ЗДАНС).

Въз основа на визираната законова регламентация, съдът намира за правилно становището на ответника, че преценката дали кандидатът за закрила представлява заплаха за националната сигурност е изключително правомощие на ДАНС и изразяването на становище по реда на чл. 41, ал. 1, т. 1 ЗДАНС за наличие на такава заплаха е обвързващо за административния орган.

Установява се от писмо рег. № М-17476 от 01.09.2022г. на директора на специализирана дирекция „М“ - ДАНС, че жалбоподателят представлява заплаха за националната сигурност. От страна на ДАНС като доказателство по делото е представена и справка рег. № RB202001-001-03/Т-6-4713/24.08.2022г. както и други писмени доказателства, съдържащи конкретни данни, на които се основава този извод. Поради изложеното, неоснователни са доводите на жалбоподателя за немотивираност на обжалваното решение. Както е посочено в Тълкувателно решение № 16 от 3.03.1975 на ОСГК на ВС, което в тази част не е изгубило действието си, не е необходимо да съвпадат по време издаването на административния акт или отказа и излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт. Ако административният акт е издаден на основание на такива подготвителни документи, изложените в тях съображения са такива и за издаването на самия акт.

Няма данни лицето да принадлежи към уязвима група по смисъла на пар. 1, т. 17 от

ДР на ЗУБ, което е обсъдено в мотивите на оспорения акт..

По изложените съображения и с оглед събраните по делото доказателства, съдът приема, че случаят на А. А. А. е преценен индивидуално по смисъла на чл. 45б, ал. 1 ЗУБ, респ. по отношение на него е доказано основанието по чл. 45б, ал. 1, т. 3 ЗУБ.

По изложените съображения, съдът намира, че оспореното решение е законосъобразно и не са налице отменителни основания по чл. 146, т. 1 – 5 от АПК, поради което жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

Разноски по делото не се претендират от страните, поради което съдът не дължи произнасяне по дължимостта им.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, първо отделение, LXV състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. А. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., срещу решение № РПЗТ-30 от 13.09.2022 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет.

Решението е окончателно, на осн. чл.45в, ал.5 ЗУБ.

СЪДИЯ: